

ÕIGUS HARIDUSELE

Teatavates kindlates tingimustes elav inimene, kui tingimused vastavad tema vajadustele, võtab neid loomulikena, endastmõistetavastena, igapäevastena. Nii peame ka meie praegu loomulikuks, et näiteks Tallinna Polütehnilise Instituudi õhtusesse ja kaugõppe teaduskonda võib igal aastal astuda üle 1000 inimese, et Nõukogude Liidu teistesse kõrgematesse õppeasutustesse pääseb soodustatud tingimustel Eestist üle saja inimese. 1000 ja 100.

Üks sada. Nii palju võeti üldse Tallinna Tehnikaülikooli päevase osakonna esimesele kursusele õppijaid, kuna õhtust ja kaugõppe osakonda ei olnudki.

Üks tuhat. 1000 töölisi, teenistujat ja madrust Tallinnas õppis Rahvaülikooli tehnilises teaduskonnas 1917. a. sügisel. Rahvaülikooli loojaks oli Tallinna Töölise ja Sõjaväelaste Saadikute Nõukogu. Pärast Oktoobrirevolutsiooni võitu kavandati luua kõrgem tehnikakool. Eesti Tehnikaseltsi liikmete abil töötati välja õppeplaanid. Arvati, et avatav õppeasutus alustab oma tööd Kadrioru lossis.

Kuid eesti töötavale rahvale avanes tegelik õigus haridusele alles 1940. aastal. Enne seda oli rahata kõrgemat tehnilist haridust võimatu omandada.

1920. aasta 14. mail kujundati Eesti Tehnikaseltsi poolt avatud kursused ümber Tallinna Tehnikumiks, mis valmistas ette insenere ja arhitekte. Kool eksisteeris kolmekümne aasta jooksul.

1936. aasta sügisel avas uksed Tallinna Tehnikainstituut, 1938. aastast hakati teda nimetama Tehnikaülikooliks. Õppimiseks Tehnikaülikoolis tuli üliõpilasel kulutada õppeaasta jooksul umbes 170 krooni, millest 150 oli õppemaks ja 20 krooni kulus eksamite ja laboratoorsete tööde sooritamiseks. Üks eksam maksis üks kroon. Laboratooriumi kasutamine — kuni 100 krooni aastas. Ühiselamuid sel ajal polnud, 56 protsenti üliõpilastest elas üürivahetud tubades, 44 protsenti omaste juures. Korteriüür oli keskel läbi 13,60 krooni kuus.

Saadikud kohtuvad valijatega

Rahvasaadiku üheks tähtsaks kohuseks on regulaarselt aru anda valijatele oma tegevusest. Selle kohustuse erilise tähtsuse tõttu on see sisse võetud nii NSV Liidu kui ka liiduvabariikide konstitutsioonidesse.

Meie instituudi üliõpilaste poolt valitud saadikud töötavad majavalitsuse nr. 88 juurde loodud saadikute grupis ja kohtuvad teiega 9. detsembril kell 15.30 TPI aulas. Kohtumisest võtab osa kogu saadikute grupp.

Tudeng, sul on võimalus kohtuda oma saadikuga, kuulata tema tööst ja esitada talle küsimusi. Tule kohtumisele ja löö seal aktiivselt kaasa.

T. KALDRE,

LM-71 üliõpilane, Tallinna Linna Keskrajooni TSN saadik, majavalitsuse nr. 88 saadikutegrupi vanem

Riiklike seaduste kohaselt võis mõningaid üliõpilasi vabastada õppemaksust. Kui professor O. Maddison tegi vastava ettepaneku Tallinna Tehnikumi juhtkonnale (see toimus 3. oktoobril 1928. aastal), siis juhtkond loobus sellest ettekäändel, et kulutuste loetelu on juba alanud õppeaastaks koostatud. Kuid ka järgneval kolmel aastal ei vabastatud kedagi õppemaksust.

Seaduse kohaselt võis Tallinna Tehnikaülikool vabastada õppemaksust kuni 15 protsenti üliõpilastest. 1938. a. õppis 540 inimest, seega 81 üliõpilast oleks võinud olla vabastatud õppemaksust. Kuid täielikult vabastati ainult 19 inimest ja osaliselt (50 protsenti ulatuses) 40 üliõpilast. Seega kaks korda vähem.

Võimul olev eesti kodanlus, olles majanduslikult sõltuv Lääne-Euroopa ja USA monopolidest, ei võinud ega tahtnudki arendada tööstust ja sel teel luua kindlamat materiaalsel baasil ühiskonna progressiks.

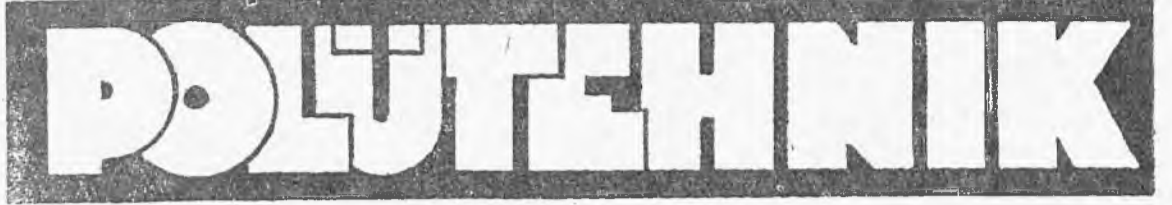
Kui kahekümne aastate lõpul grupp insenere eesotsas insener K. Verneriga töötas välja Eesti elektrifitseerimise plaani, sealhulgas soojuselektrijaamade püstitamise põlevkivi baasil, ei leidnud see plaan kunagi tõsist arutamist tolleaegse valitsuse ringkondades. Pole ime, kui arvati, nagu piisaks 15–20 noorest insenerist aastas Eesti rahvamajandusele. Nende arvestuste kohaselt 20–25 inseneri ettevalmistamiseks oleks vaja võtta esimesele kursusele vastu 200 inimest, sest väljalangevus oli 88 protsenti, aga nagu juba öeldud, vastu võeti ainult sada inimest.

Õigus haridusele oli piiratud miinimumini.

V. ARHANGELSKI

TALLINNA

TALLINNA POLYTEHNIILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNU KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

40 (572)

XXI aastakäik

Neljapäeval, 4. detsembril 1969

Järeloomõtteid üliõpilaspäevade kohta

Ligi kolm nädalat on mööda läinud üliõpilaspäevadest. Päevadest ja nende sündmustest tehakse juttu praegugi. Tuletame neid meelde ka ajalehe veergudel.

Palusime paaril seitsimehel vastata neijale küsimusele, ELKNU TPI Komitee sekretäri asetäitja Ants Ronk arvas aga, et paremini tuleb lugu välja siis, kui ta teeb üliõpilaspäevadest juttu niivõld vabas vormis.

Neli küsimust kõlavad järgmiselt:

1. Teie hinnang üliõpilaspäevade üritustele?
2. Kuidas hindate üliõpilaspäevade ürituste organisatsiooni külgel?
3. Mis jäi kõige rohkem meelde ja miks?
4. Milliseid mõtteid on Teil seoses järgmiste üliõpilaspäevade tähistamisega?

Rein ERME (LM-91) — RSK president, ELKNU TPI Komitee büroo liige.

1. Üldiselt võib üliõpilaspäevi lugeda kordalainuks. Seekord olid üritused mitmekesisemad kui kunagi varem. Kahju, et osa tudengeid juba enne pessimistliku hoiaku võttis. Nii mõneski kohas oli asi väärt suuremat hulka osavõtjaid.

2. Tore oli see, et organiseerimise raskust ei kandnud ainult üksikomsomoliorganisatsioon. Olukorda ja oma võimalusi hin-

nati kainelt ja võeti ette nii palju, kui palju kindlasti suudeti nõutaval tasemel läbi viia.

3. Kahjuks ei saanud ma eksamisessiooni tõttu üliõpilaspäevadel nii palju kaasa lüüa ja näha kui ise tahtsin. Seetõttu pole erist mõtet oma väheste muljete seast parimat ja meelde jäävat otsida.

4. Me teame, kuidas võiks

On saamas heaks tavaks, et juba traditsioonilisele rahvaste sõpruse nädalale V. I. Lenini sünni-aastapäeval lisandub ka Rahvusvahelise Üliõpilaste Päeva tähistamise organiseerimine instituudi komsomoliorganisatsiooni poolt. Tänavu oli selleks koostatud küllaltki ulatuslik ja mitmekesine ülelinnaliste ja institutsioonide ürituste programm, mille realiseerimisel andsid omapoolset abi nii partei-komitee kui ka rektorat.

Meeldiv oli näha ELKNU TPI Komitee ja komsomoliaktiivi pealehakkamist ja püüdu hästi läbi viia üliõpilaspäevade üritused, anda koos poliitilise kandepinnaga neile ka nooruspärane ilme. Pole vist üle pakutud, kui öelda, et olgu see siis avaktus «Estonia» kontserdisaalis, tõrvikmiting instituudi peahoone juures, üliõpilastele korraldatud vastuvõtt Tallinna Raekojas või mitmed teised üritused — kõik nad andsid osavõtjatele meelde jäävaid momente, panid kaasa elama ja mõtlema rea probleemide üle. Kaasa löid aktiivselt ürituste organiseerimisele ka ÜTÜ nõukogu, kinoklubi ja mitmete teaduskondade aktiiv. Üliõpilaste osavõttu üritustest võib pidada üldkokkuvõttes rohkemuliseks.

Nii siis — üliõpilaspäeva üritusi tervikuna oma sisu ja organisatsioonilise külje poolest tuleb lugeda õnnestunuteks. Nad

tähistada Rahvusvahelist Üliõpilaste Päeva ja meil on selleks ka kogemusi. Tuleks saavutada tudengite senisest suuremat osavõttu nii üritustest endist kui ka nende ettevalmistamisest. Tallinn on kõige muu kõrval ju ka üliõpilastelinn ja seda võiks vähemalt kord aastas rohkem tunda olla.

Minu arvates pole üliõpilaspäevad parim aeg oma ülevoolava energia üleleelikuks rakendamiseks. Samal ajal ei pea aga sugugi kõik massiüritused olema tõsisema iseloomuga.

Millal, mida ja kuidas teha, seda võiks mõelda igauks.

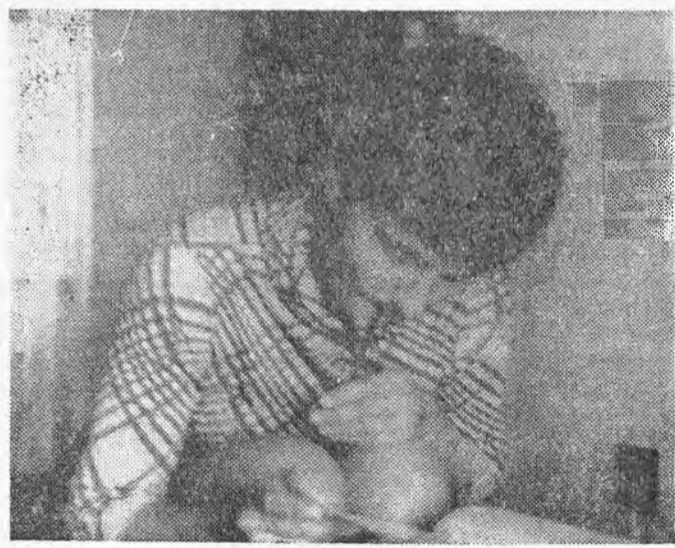
Viimane mõte seoses järgmiste üliõpilaspäevadega: «Kahju, et ma aasta pärast pole enam tudeng.»

andsid kasulikke kogemusi ning innustuse selliste suurte massiürituste edaspidiseks korraldamiseks.

Samal ajal tuleb kanda nif mõndagi ka puudujääkide kontosse. Nii ei suudetud mõnede ürituste puhul esialgselt kavandatud kogu ulatuses realiseerida, esines organisatsioonilisi taakardumisi ning mõningase osa üliõpilaste passiivsust ja emaleelajämist, vahest tuli siin-seal ilmsiks ka vastutustunde vähesust ning üksikute üliõpilaste ebakorrektsust.

Vaagides plüsse ja miinuseid ei tohi unustada seda, et Rahvusvahelise Üliõpilaste Päeva tähistamise traditsioonide suhte me oleme veel otsijate osas. Sellepärast nõuab üliõpilaspäeva ulatuslik tähistamine edaspidi veelgi suuremat ettevalmistust, olemasolevate kogemuste arvestamist, kogu kollektiivi veelgi aktiivsemat osavõttu ja igalühelt oma mõtestatud osa andmist. Eesmärk on ju see, et üliõpilaspäeva tähistamine oleks sisu- ja vormiderikas, noortepärane ja kindlate traditsioonidega, kujunekks kõigile oodatud sündmuseks ja toimuks üliõpilaste noorsoo internatsionaalse solidaarsuse ja teiste kõrgete õppeasutustega sidemete tihendamise tähe all.

B. HIIRE, TPI partei-komitee sekretär

Enne kontrolltööd,

ENN TEIMANNI foto

Kohtumisõhtu majandusteaduskonnas

See oli tore ettevõtmine, mis 27. novembril päevavalgust nägi. TPI VI korpuse 214. auditooriumi aknad olid sel õhtul kaugel valgelt kui tavaliselt. Uudishimulik võis näha ENSV TA Majanduse Instituudi direktorit A. Kõõrnat õppejõudude ja tudengite keskel kohvitassi taga juttu puhumas. Viimasteks olid enamuses majandusteaduskonna

ÜTÜ aktivistid. Sm. Kõõrna rääkis leninlikest teadusepäevadest Moskvast, lühidalt ka meie majanduse aktuaalsematest probleemidest, nagu töötajate premeerimine ja materiaalne ergutamine, isemajandamine jne. Hiljem läks koostumine üle nii huvitavaks vestluseks, et kohv kipus vägisi ära jahtuma. Otsustati luua tihedamad sidemed Majanduse Instituudi ja meie teaduskonna vahel. Kõigi ühine arvamus oli ka, et taoline õhtu ei tohi jääda viimaseks. Nii et aktiivset kaasalõõmist järgmiste taolistel õhtudel!

HELLE HABBO, TM-51

Kuna ma olin üks üliõpilaspäevade TPI orgkomitee liikmetest, siis vaatan neile päevadele tagasi eeskätt organiseerija pilguga ja püüan selgust tuua ka sellesse, kuidas siis tänavused üliõpilaspäevad tehtud said.

Alustaksin sellest, et juba suvel toimus ELKNU Tallinna Linnakomitees Tallinna kõrgete koolide komsomolijuhtide nõupidamine üliõpilaspäevade küsimuses ja sai otsustatud selle asjaga sügisel tõsiselt tegelema hakata. Nii tegimegi. Koostasime esialgse ürituste plaani. Järgnesid arutelud.

Siinkohal tuleb öelda, et arutelud toimusid paari-kolme nädala kestel. Kahjuks jäime aga meie — kõrgete koolide esindajad — selleks ajaks äraoovatele seisukohtadele. Mõnel tekkis isegi küsimus, et kas on mõtet üldse midagi ette võtta.

(Järg lk. 2.)

Juhend.

Konkursi eesmärgiks on üliõpilaste teadmiste süvendamise ja kirjanduse iseseisva läbitöötamise oskuse omandamine täpisteaduste alal.

Konkursist osavõtt

Konkursist võivad osa võtta kõik TPI 1969/70. õppeaasta esimese, teise ja kolmanda kursuse üliõpilased nii päevasest, õhtusest kui ka kaugõppeteaduskonnast.

Konkursitöödele esitatavad nõuded

Konkursitööd võib kirjutada ainult ühe või kahe teemal. Teemad esitatakse matemaatika, füüsika, teoreetilise mehaanika ja anorgaanilise keemia kateedrid. Iga

Konkurs täppisteaduste alal

mainitud kateeder esitab 3-4 võistlustööde teemat, määrates igale teemale ühtlasi õppejõukonsultandi, kelle poole on üliõpilasel võimalik pöörduda teema käsitlemise meetoodika ja kirjanduse valiku küsimustes. Võistlustööde teematika avaldatakse «Tallinna Polütehnikus» eesti ja vene keeles.

Referatiivsetes konkursitöödes ei nõuta autorilt uusi teaduslikke tulemusi, küll aga teadusliku kirjanduse läbitöötamise tulemusena antud teema märksa sügavamat käsitlemist kui seda näevad ette kehtivad õppeprogrammid.

Konkursitööd vormistatakse kas masinakirjas või selgesti loetavas käekirjas. Töö soovitatav maht vastab 20-30 masinakirja leheküljele.

Konkursitööde esitamine

Konkursitööde esitamise tähtaeg on 15. aprill 1970. Tööd esitatakse TPI ÜTÜ Nõukogule (Ruum A3-122) ühes eksemplaris eesti või vene keeles koos kasutatud kirjanduse loeteluga. Töö tiitel peab olema märgitud töö teema, autori märgusõna, töö valmistamise aasta. Koos tööga esitatakse sama märgusõnaga varustatud kinnine ümbrik andmetega autori ees- ja perekonnanime ja õpperühma kohta.

Konkursitööde hindamine

Konkursitööde hindamiseks määravad matemaatika, füüsika, teoreetilise mehaanika ja anorgaanilise keemia kateedrite juhatajad kateedrite õppejõududest koosnevad alakomisjonid, kes vaatavad läbi ja retsenseerivad oma kateedri poolt välja kuulutatud teemadele kirjutatud konkursitööd. Ettepanekud tööde premeerimiseks esitavad alakomisjonid konkursi peakomisjonile.

Peakomisjoni otsuse kinnitab TPI rektor käskkirjaga. Peakomisjoni otsus esitatakse rektorile kinnitamiseks 25. apr. 1970. Konkursi tulemused kuulatakse välja 1. mail pühapäeval aktusel.

Parimatele töödele on ette nähtud järgmised rahalised preemiad:

- 3 esimest preemiat — à 50 rubla.
- 6 teist preemiat — à 35 rubla ja
- 10 kolmandat preemiat — à 25 rubla.

Rahalised preemiad makstakse välja ainult päevaste teaduskondade üliõpilastele, õhtuse ja kaugõppeteaduskonna üliõpilasi premeeritakse diplomi ja mälestusemetega vastavalt saavutatud kohale.

Peakomisjonil on õigus vastava tasemega tööde puudumisel jätta osa preemiaid välja andmata või ettenähtud üldsumma ulatuses preemiaid ümber jagada.

Lisaks premeeritud töödele on hindamiskomisjonil õigus esitada

da paremad tööd äramärkimiseks TPI rektori käskkirjas.

Kateedrid võtavad auhinna- antud tööd ühe komponendina arvesse üliõpilase õppeaduse hindamisel antud semestril. Lisaks sellele saavad premeeritud tööde autorid ÜTÜ arvestusse 0,10 punkti, mis liidetakse õppeaasta keskmisele hindele.

Konkursitööde teematika

MATEMAATIKA ALAL

1. Lineaariteisendused ja maatriksarvutus (õppejõud-konsultant prof. A. Humal).
2. Boole'i algebra ja selle rakendusi (õppejõud-konsultant dots. A. Särev).
3. Liitfunktsioonide $f(x)$ graafikute konstrueerimisest (õppejõud-konsultant dots. M. Levin).
4. Lineaarsed ruumid (õppejõud-konsultandid dots. kt. F. Vichmann, vanemõpetaja A. Jõgi).

FÜÜSIKA ALAL

1. Kunstlik radioaktiivsus (õppejõud-konsultant prof. kt. V. Maasik).
2. Metallide elektrijuhtivuse teooria (õppejõud-konsultant dots. G. Mets).

TEOREETILISE MEHAANIKA ALAL

1. Sidemed mehaanikas (õppejõud-konsultant vanemõpetaja E. Topnik).
2. Inertsjõud (õppejõud-konsultant vanemõpetaja K. Kenk).
3. Dünaamika teoreemid (õppejõud-konsultant vanemõpetaja A. Tšistjakova).
4. Kiirendus tasaparalleelsel liikumisel (õppejõud-konsultant vanemõpetaja H. Relvik).

KEEMIA ALAL

1. Metallide karbonyülid (õppejõud-konsultant dots. K. Help).
2. Miks toimuvad keemilised reaktsioonid? (õppejõud-konsultant dots. kt. V. Kallast).
3. Puhaste metallide saamise meetodid (õppejõud-konsultant dots. E. Arumeel).

Mida arvab üliõpilane filosoofia õpetamisest

E. RUUT

Ankeedi resultaatidega tutvumine tekitab mõtte, kas see on kiituseks kateedritele, kui üliõpilased kirjutavad, et neid rahuldab filosoofia õpetamine, või on see hoopis lahtuseks. Esialgu lähtusin sellest, et seda tuleb vaadelda kiitusega. Aga kui 23,5% eesti energiikute pole üldse märksimi klassikuid lugenud ja 40,0% on lugenud vaid 25%, kui ehitajatest 19,7% pole samuti üldse lugenud algallikaid ja 30,2% vaid 25%, kas saab siis nende üliõpilaste kiitus meile meeldida? Üliõpilane kiidab meid ju sellepärast, et oleme kontrolli teostanud nõrgalt ja andnud talle võimaluse ilma tõsise iseseisva tööta hakkama saada!!! Kes aga filosoofiat omandab mehaaniliselt, mitte loovalt, sellel ei saa ta üldiseks mõtlemismeetodiks.

Õppejõudude jaoks pakkusid ankeedis suurt huvi ka küsimused, missugused teemad on jäänud arusaamatuks ning milised on soovid loengute ja seminaride huvitavamaks ja otsustavamaks muutmise kohta.

Peab kohe alguses ütlemä, et ankeedi vastused valmistati ses osas pettumuse. Suur osa üliõpilasi jättis neile küsimustele vastamata või andis väga ebamääraseid vastuseid. Ühtlaseks sooviks oli idealistliku filosoofia, eeskätt kaasaegse kodanliku filosoofia põhjalikum käsitlus ja seminari läbiviimine üldise arutlusena. Arusaamatuteks on jäänud mitmel materias ja teadvuse vahekorra probleem, idealistlik filosoofia, ruum ja aeg. Muide, nende teemade esitamisel on juures suur juhuslikkuse moment. Kuna ma ise olin üks ankeedi läbiviitajatest, siis lugesin pärast tähtsust seminaris nad kohe huviga läbi ning siis ilmselt, et paljud olid kõige raskema teema märkinud teema, mis just oli samaks seminariks ette valmistada ning mida seminaris veel arutletud ei olnud.

Filosoofia loengud peaksid meie üliõpilaste arvates olema eelkõige kergesti jälgitavad ja mõistetavad ning seetõttu andma ohtralt uut materjali, mida õpikuis pole. Nii kirjutasi 43,9% eesti õppekeele üliõpilastest ja 36,8% vene õppekeele üliõpilastest, et suurim puudus on see, et loeng on raskesti jälgitav. Kahjuks on ankeet koostatud nii, et ei saa teada, mis selle raskesti jälgitavuse all mõeldakse. Loeng võib ju olla raskesti jälgitav seetõttu, et ruumi akustika on halb, lektor räägib liiga tasa või kiiresti, aga ka seetõttu, et materjali sisust ei saada aru. Parimate ja halvimate loengutega seoses tekkis kateedri jaoks probleem, mil määral tuleb üliõpilaste soovidega arvestada. On selge, et üliõpilasel on õigus

nõuda, et ta kuuleks, mida õppejõud räägib, ning jõuaks olulisema tema jutust ka konspektteerida. Kuid kas on õige üliõpilaste soovidele vastu tulla anda vaid populaarteaduslikke loenguid? Arvan, et mitte. Ainult eespool nimetatud loengutega esinemine tooks suurt kahju: 1) kergesti omandatud teadmistesse kiputakse ka kergekäeliselt suhtuma; 2) nii jääks täiesti varju abstraktse mõtlemisoskuse arendamine. Niikui-nii on seda populaarteaduslikkust meil liiga palju, vähemalt eesti õppekeele üliõpilaste jaoks, sest siiani on enamik eesti keeles ilmunud filosoofia õpikuid just populaarteadusliku kallakuga. Loomulikult ei saa ka üliõpilaste soovetäielikult ignoreerida, eriti kui arvestada seda, et aine õpetamine toimub põhiliselt teisel kursusel.

Ankeet näitas, et üliõpilased ei poolda mingi ühe õppemeetodi absoluutsemisest. Küsimusele, kas nad peavad referaate vajalikuks enamikus seminarides või üksikutes või loevad need üldse otstarbetuteks, vastasid 47-60% erinevate teaduskondade üliõpilasi, et see on kasulik üksikutes seminarides.

Seminaris olgu elav probleemide arutelu. See on üliõpilaste soov. Kuid see on ka meie, õppejõudude tahtmine. Järelikult kerkib iga õppejõu jaoks ülesanne otsida ja leida küsimusi, millede esitamine seminaril tekitab üliõpilaste hulgas mõttevahetust. Kahjuks pörkume aga sageli kokku raskusega, et üliõpilased pole seminariks omandanud isegi vajalike põhimõisteid. Loomulikult võib siis esitada üksikuid kui huvitavaid probleeme, mingit arutelu ei teki. Teine osa üliõpilasi valmistab küll seminari ette, kuid oma arvamus jätab endale. Paar aastat tagasi avaldas üks üliõpilane mulle oma nõrdimust sel puhul, et ma aina ajavat taga igauhe subjektiivset arva-

must. «Mina olen» kirjutasi ta, «meie seminaridest küllalt palju saanud ilma oma arvamus avaldamata. On täitsa kasulik kuulata, kuidas teised vaidlevad.» Kahjuks ei arva nii mitte üks üliõpilane, vaid neid on päris palju ja ei ole teada, kuidas neile selgeks teha, et kui kõik mõtleksid ja talitaksid nii kui nemad, siis ju ka vaidlust ei oleks. Seminaride kasuteguri suurendamine pole, järelikult, mõeldav ilma üliõpilaste endi vaevata. Soovida võime palju, soove on kerge avaldada, aga ega soovid maailma liiguta, vaid ikka teod, mis nende soovide elluviimiseks tehakse.

Ankeet andis andmeid ka selle kohta, kuid võrd «ökonoomiselt» üliõpilased seminariga aega kasutavad. Küsiti, missuguseid sõnavõtte nad kuulavad, ja hiljem vaadati, missugune seos on seminari kuulamise ja filosoofia õpetamisele antud hinnangu vahel. Tulemused osutusid täiesti ootusepäraseks: need, kes kuulavad kõiki sõnavõtte, on kõige rohkem rahul (dialekttilises materialismis oli nende protsent 74,4, ajaloolises materialismis 71,5). Vähem rahul on need, kes kuulavad üksikuid kaastate sõnavõtte (arvud vastavalt 68,4 ja 65,3) ja ainult õppejõu esinemist (67,2 ja 57,5). Kõige lõpus seisavad need, kes ei kuula üldse, millest seminaris räägitakse (64,2 ja 49,9). Ilmselt on viimane grupp oma hinnangu andnud ainult loengute põhjal või siis on õnnelik selle üle, et on saanud poolteist tundi rahulikult tukkuda!!!

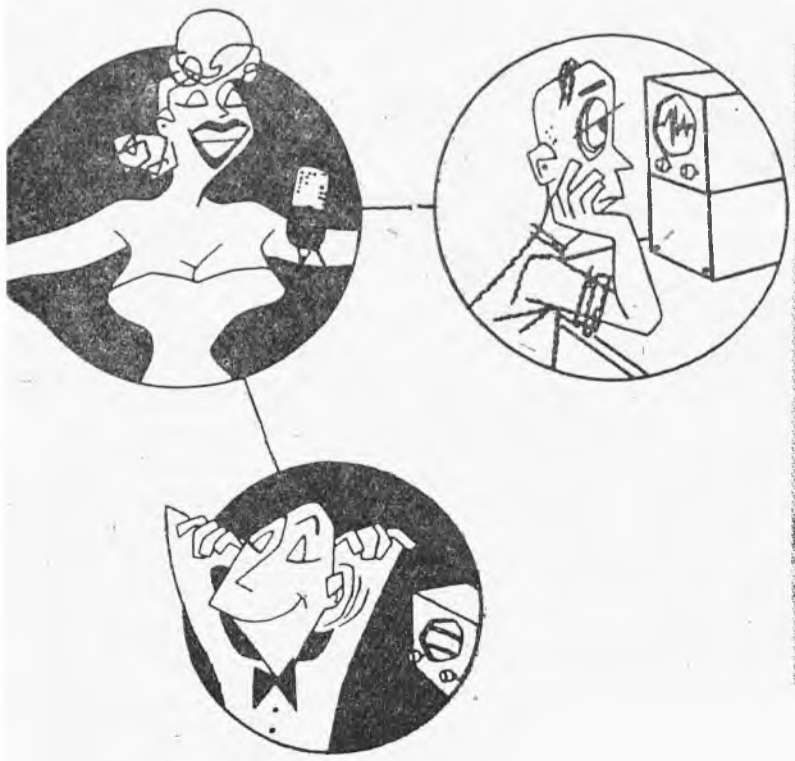
Aasta tagasi läbiviidud ankeet oli meie kateedrite kindlasti kasulik. Ta avastas meie rea vastuolusid, mille tekkimise ja eksisteerimise põhjused väljaselgitamine lubab meil oma tööd parandada. Ankeet pani mõtteid liikuma päris mitmes suunas ja sellesamas näen ma ka tema kasulikkust.

India fakiir Zjane Azzar lamas Sidneys 25 tundi ja 9 minutit «naelavoodil» ja kaotas siis teadvuse. Tema ütelusel olevat ta hakkama saanud uue maailmarekordiga.

* Kui üks jaapani reisilennuk oli oma pikal teekonnal jõudnud põhjapooluse piirkonda, võeti seal ette paar pidulikku toimingut. Nimelt sõlmiti kahe jaapani noorpaari abielu. Perekonnaseisuametnikuks oli õhusõiduki peapiloot.

* «Naistel on Inglismaal ülikoolides pääsemine kolm korda raskem kui meestel» — nii öeldakse ühes Inglismaal väljaantud kõrgemate õppeasutuste tegevust käsitlevas uurimistöös.

A/ü komitee järjekordne (erakorriline) koosolek

Küsimusi, mida koosolekul arutati, oli palju. Põhilised neist olid komitee ruumide küsimus, teaduskondade premeerimine, kõrgemate koolide vahelise seminarilise organiseerimise ja šefluse tööd «Kaardiväelase» ühismajandis.

Nii et alates 3. detsembrist asub TPI A/Ü Komitee III korpuse neljandal korrusel ruumides 408 ja 409 (endine õhtuse teaduskonna dekanaat). Ilmselt juhendus rektoraat lõppotsuse tegemisel (millega ametiühingukomitee pidi nõustuma) põhimõttest — «mis kaugel, see kalis».

Teine küsimus, mis kõiki teaduskondi huvitas, on komitee otsus premeerida rahaliselt nende teaduskondade ametiühingut, kus arvelevõtmine ja kartoteedid korraldavad on lõpetatud 15. detsembriks.

Ja lõpuks — õpperühmade organisatsioonid, kui teie kursus-

tel on üliõpilasi, kes meelsasti tegelevad kunstilise isetegevusega, siis saame neid rakendada kontsertrigaadides kontserdilises šeflusaluses Haapsalu rajooni «Kaardiväelase» kolhoosis. Selleks võtke ühendust A/Ü Klubi juhatajaga K. Elmiga (komitees) või kultuurikomisjoni esimehega M. Otsaga ruumist A III — 208.

Lõpuks teatame veelkord, et TPI töötajate ja üliõpilaste lastel on võimalus osa võtta isetegevusringide tööst kolmapäeviti kell 18-19, pühapäeviti kell 10-14 Lenini pst. 13 klubiruumis.

Ametiühingukomitee

